

ОСОБЛИВОСТІ СОЦІАЛЬНОЇ РОБОТИ З ЛЮДЬМИ ПОХИЛОГО ВІКУ ЗА КОРДОНОМ

Соціальна робота з людьми похилого віку за кордоном дещо відрізняється від української. Для повного огляду даної тематики, ми взяли такі країни як: Німеччина, Великобританія, Швеція та США.

У Німеччині традиційно важливу роль у соціальному обслуговуванні людей похилого віку відіграють добровільні об'єднання, в першу чергу, церковні благодійні союзи і Німецький Червоний Хрест. Великого поширення в країні отримали центри денного перебування, різні клуби дозвілля, соціальні відділення для надання соціальної та медичної допомоги в домашніх умовах, що включають в себе служби допомоги у господарських справах, догляду за хворими [3].

Так у Великобританії поширені такі види обслуговування для людей похилого віку: будинки готельного типу, що забезпечують місцями проживання, де людям надає підтримку доглядальник, який мешкає у тому ж будинку; догляд у будинках постійного проживання – це заклади, які утримує або місцева влада, або приватні чи добровільні організації, що відповідають потребам людини похилого віку, надаючи захищене проживання; будинки сестринського типу, які призначені для догляду за людьми, які не можуть жити вдома; денні стаціонари або центри, при яких люди залишаються жити вдома, але відвідують спеціально створені центри, будинки постійного проживання чи сестринського типу; денні центри, де здійснюють персональний догляд, або обідні клуби, що забезпечують обідом і спілкуванням (такі заклади створюють громадські організації переважно в приміщеннях церкви, комунальних центрах; послуги призначені для тих, хто живе один, вони полегшують переживання стану самотності та пов'язаною з нею депресією); доставка харчування за місцем проживання або «їжа на колесах»; догляд за місцем проживання (надання довготривалої і спланованої

соціально-побутової допомоги згідно з визначеними потребами клієнта); чергові бригади невідкладної допомоги (охоплюють послуги соціального працівника, які взаємодіють з лікарем-практиком і організують короткотерміновий догляд); служба прання білизни (зазвичай для людей, що страждають нетриманням сечі та калу, в багатьох випадках це запобігає передачі людей до резидентних закладів, оскільки суттєво полегшує роботу оглядальників); допомога і адаптація (якщо людина втрачає частину своїх функцій і потребує реабілітаційних пристроїв для користування власним помешканням поручні, візочки на коліщатах тощо); консультування (надання можливості клієнтам і доглядачам вирішити, якої саме допомоги вони потребують і що вони хотіли б запланувати на майбутнє; іноді соціальним працівникам потрібно витратити багато часу, щоб переконати людину похилого віку чи подружжя дати згоду відвідувати денний центр або будинок постійного проживання) [1, с. 285; 3].

У Швеції комітет з соціальних справ стежить за тим, щоб особи похилого віку могли вести активне життя, були забезпечені відповідними житловими умовами відповідно до яких житло має бути зручним, перебувати недалеко від соціальних служб. Цій категорії надається дотація для облаштування житла; звичайне або спеціально об'лаштоване житло; будинки-пансіонати для осіб з особливо важким станом здоров'я. Літнім людям забезпечена допомога у веденні господарства (приготування їжі, прибирання, прання) [3].

В США простежується чітка тенденція створення умов для проживання престарілих громадян в домашніх умовах. В країні існує багато різних фондів, які забезпечують оплату медичної допомоги, надання дешевого житла, продуктів харчування, транспортних послуг. Соціальних послуг для літніх є багато. Це, зокрема, доставка додому обідів, прання, чистка речей, забезпечення автотранспортом, лікувальна гімнастика, ремонт і благоустрій квартир, організація дозвілля та розваг [3].

Отже, за кордоном реалізують численні програми, спрямовані на підтримку добробуту й стану здоров'я людей похилого віку, для чого створюють низку відповідних закладів, розташованих у громаді, за місцем проживання клієнта, якому надають право вибору форми обслуговування. Україні потрібно запозичувати досвід інших держав, але все це залежить від якісних працівників, та гідного фінансування з боку держави, та зацікавленням керівництва країни.

Список використаних джерел та літератури

1. Лукашевич М.П. Соціальна робота (теорія і практика): підручник/ Т.В.Семигіна, М.П. Лукашевич. – К. : Каравела, 2011. – 368 с.
2. Соціальна геронтологія : навч. посібник / уклад. Н. М. Коляда, Т. В. Коляда. – Умань : Жовтий О. О., 2016. – 80 с.
3. Якубова Л. А., Труш Н. П. Порівняльний аналіз особливостей організації соціальної роботи з людьми похилого віку в країні та за рубежом [Електронний ресурс]. Режим доступу. – <https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/bitstream/lib/11789/1/Порівняльний%20аналіз%20особливостей%20організації%20соціальної%20роботи%20з%20людьми%20похилого%20віку%20в%20Україні%20та%20за%20кордоном.pdf>